

Prokuratuuri arvamus PSJV nr 5-20-5

05.06.2020

Prokuratuuri hinnangul ei ole KarS § 422 lg 2 sätestatud karistusraam antud juhul konkreetse normikontrolli kontekstis asjassepuutuv, kuna ringkonnakohus sai ka kohaldamata jäetud sätte põhiseaduspärasuse korral mõista isikule sama karistuse (RKPKo nr 3-4-1-13-15, p 24).

Konkreetse normikontrolli kontekstis oleks kõnealuse sätte karistusraam asjassepuutuv eeskätt juhul, kui ringkonnakohus oleks karistust kohaldades väljunud KarS § 422 lg-s 2 sätestatud karistusraamist, nt mõistnud vangistuse alla sättes ettenähtud alammäära (nt RKPKo nr 3-4-1-13-15). Praegusel juhul see nii ei ole. KarS § 422 lg 2 järgi karistatakse viidatud sättes kirjeldatud teo toimepanijat kolme- kuni kaheteistaastase vangistusega. Ringkonnakohus karistas teo toimepanijat nelja aasta ja kuue kuu pikkuse vangistusega. Nii vastab ringkonnakohtu mõistetud karistus KarS § 422 lg 2 kehtivale karistusraamile, st ka kohaldamata jäetud sätte (KarS § 422 lg 2 karistusraam) põhiseaduspärasuse korral oleks ringkonnakohus saanud mõista teo toimepanijale nelja aasta ja kuu pikkuse vangistuse. Pelgalt asjaolu, et õiguskirjanduses ja varasemas kohtupraktikas väljendatud seisukohtade alusel saab argumenteerida ka ringkonnakohtu siseveendumusega võrreldes pikemaajalise vangistuse kohaldamise kasuks, ei anna alust karistusraami põhiseaduspärasuse hindamiseks konkreetse normikontrolli kontekstis. Küsimus, millist karistusraami jäävat karistust teo toimepanija suhtes kohaldada, tuleb lahendada konkreetse kriminaalasja kohtumenetluses.

(allkirjastatud digitaalselt)

Jürgen Hüva
ringkonnaprokurör